

ת"פ 66284/12/15 - מדינת ישראל נגד צבי אבנון, גראד חאדר, האשם אלדיריה, טול עבד אלמוגנים, ג'אלב טויל, מוסא זיאדה, חאתם נתאשה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

ת"פ 66284-12-15

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. צבי אבנון
 - ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
 2. גראד חאדר
 - ע"י ב"כ עו"ד מ' מנצור
 3. האשם אלדיריה
 4. טול עבד אלמוגנים
 5. ג'אלב טויל
 6. מוסא זיאדה
 7. חאתם נתאשה
- נאשמים 4, 5 ו- 7 ע"י ב"כ עו"ד באסל פרג'

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. הנאשם 1 הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן כלהלן: **באישום הראשון** - קבלת שוחד - עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין, בעבירת מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין. **בגדר האישום השני והאישום השלישי** - הורשע הנאשם באותן עבירות ובנוסף, בגדר האישום השלישי, הורשע הנאשם בעבירה נוספת של מרמה והפרת אמונים.

ואלה המעשים: בשנת 2011 שימש הנאשם כרכז פיקוח במנהל האזרחי באיו"ש. במסגרת תפקידו נהג הנאשם לבצע ביקורות פתע באיזור בית פג'אר, לשם מניעת חציבה אסורה. בגדר **האישום הראשון** סיכם הנאשם עם נאשם 3 כי הנאשם ימסור לנאשם 3 מידע על ביקורות פתע במחצבה שהפעיל נאשם 3 על מנת שנאשם 3 יוכל להימנע מחציבה אסורה ולהימנע מהחרמת כליו. הנאשם מסר לנאשם 3 לפחות חמש התראות. בגין כל התראה שילם נאשם 2 לנאשם 3 לחות סך של 3,500 ₪. בגדר **האישום השני** הנאשם ביקש מנאשם 2 שיקשר אותו עם פעילי מחצבות המעוניינים במידע תמורת תשלום. בעקבות כך נוצר לנאשם קשר קשר עם נאשמים 4 ו- 5. הנאשם מסר להם התראות בגין שלוש ביקורות פתע וקיבל סך של 15,000 ₪. הנאשם אמר כי הוא זקוק לכסף עבור בתו החולה (עובדה שאינה נכונה). בהמשך, קיבל הנאשם סכומי כסף נוספים בסך כולל של 12,350 ₪.

ב. בגדר **האישום השלישי** קיבל הנאשם מנאשמים 6 ו- 7, לאחר קשר שנוצר באמצעות נאשם 6, סך של

15,000 ₪ בגין מתן שלוש התראות לפחות. במקרים אלה השבית נאשם 7 את כלי עבודתו הכבדים הוציא האחרים מהאזור.

3. עניינם של הנאשמים הסתיים בהסדר והם נדונו למאסרים מותנים ולקנסות.

4. הנאשם הנו כבן 38, ללא הרשעות קודמות.

5. ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם ניצל את מעמדו לקבלת שוחד, יזם פגישות לשם כך, חלקו במעשים הנו משמעותי והם לוו בתכנון. נוצרה פגיעה הן באי אכיפת ביצוע חציבה אסורה והן באמון הציבור בגורמי האכיפה והפיקוח ובעובדי מדינה בכלל. הנאשם מעל בתפקידו. נטען כי לאור חלוף הזמן, יש לראות את שלושת האישומים כאירוע אחד, ומתחם העונש ההולם הנו 12 עד 36 חודשי מאסר ויש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהטיל עליו, בנוסף, קנס ומאסר מותנה, ובאה הפניה לפסיקה התומכת בעמדה עונשית זו.

6. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם נשוי ואב לחמישה. אשתו בהיריון. שירת שירות צבאי מלא. מעשיו של הנאשם נוגדים לערכים שגדל עליהם ובוצעו לאחר שנסחף. המעשים הופסקו על ידו מרצונו. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו, הודה עוד בחקירתו, בא הסבר מדוע הנאשם טען כי הנו זקוק לכספים לצורך בתו "החולה", כתב האישום הוגש באיחור בלתי סביר לאחר שהחקירה הסתיימה עוד באמצע שנת 2012. הנאשם פוטר מעבודתו, נאלץ לשנות מקום מגוריו והחל לשקם עצמו. נטען עוד כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי, במסגרת עבודתו סייע לסכל פיגוע דקירה. נטען כי יש לקבל המלצת שירות המבחן ובאה הפניה להחלטות התומכות בכך.

הנאשם, בדבריו, הביע חרטה, התנצל לפני מי שפגע בהם ובעיקר בפני אשתו, וביקש שדינו יומתק.

7. בעניינו של הנאשם הומצא תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם, שהנו נשוי ואב לחמישה, עובד כיום בחברת אבטחה. תפקד באורח נורמטיבי, בעקבות המעשים נוצר לנאשם משבר משפחתי קשה עם רעייתו. השניים החליטו לשקם את יחסיהם, והמשפחה עבר להתגורר בישוב אחר. שירות המבחן התרשם כי העבירות חריגות לאורח חייו של הנאשם ובוצעו, בין היתר, על רקע צורך כלכלי. הנאשם פועל לשיקום חייו. שירות המבחן המליץ על מאסר שירוצה בעבודות שירות וצו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

דין

8. השוחד הנו טובת הנאה המגיעה לידי של עובד ציבור כתוצאה ישירה ממעילה בתפקידו ובבסיסה קשר פסול בין החלטותיו המקצועיות של עובד הציבור ובין טובת ההנאה הצומחת מהקשר הפסול שנוצר לשני הצדדים. עבירת השוחד נועדה להגן על טוהר המידות של פקידי הציבור, על פעילות תקינה של המינהל שלא תושפע מקבלת טובות הנאה ועל אמון הציבור במערכת השלטונית. עבירה זו אוסרת על עירוב אינטרס הציבור עם האינטרס הפרטי של עובד הציבור שכן יש בכך להשחית השירות הציבורי (ראה ע"פ 3295/15). לשם גדיעתן של עבירת השוחד ועבירת המרמה והפרת

אמונים, נדרשת ענישה משמעותית שיהא בה לשדר מסר מרתיע, וכזה שירחיק המחשבה להיכנס למרחב פסול זה.

9. מעשיו של הנאשם חמורים: אין מדובר במעידה חד פעמית אלא במעשים שנמשכו על פני תקופה של מספר חודשים במהלך שנת 2011, כנגד גורמים שונים ובגין סכומי כסף שאינם מבוטלים. נוכח עמדת המדינה, ואף שמדובר בשלושה אישומים נפרדים, שאינם קשורים זה בזה, ניתן לראות בהם אירוע אחד. באשר למתחם העונש הראוי, ניתן להעמידו בין 6 ל - 36 חודשי מאסר בפועל.

באשר למיקומו של הנאשם במתחם, יש לזקוף לזכותו הודאתו המיידית, חרטתו הכנה, עברו הנקי ותפקודו הנורמטיבי. בעיקרון, יתכן שהיה מקום לגזור על הנאשם עונש שיכלול מאסר לתקופה שאינה ממש ברף התחתון, אולם קיימים שלושה גורמים המורים לעשות כן: **הראשון** - חלוף הזמן. ב"כ המדינה, אף שנשאל, לא המציא כל הסבר מדוע חל שיהיו שהנו משמעותי, בהגשת כתב האישום: הנאשם הודה מיד בחקירתו, שהסתיימה במחצית שנת 2012. כתב האישום הוגש בסוף שנת 2015, דהיינו **בחלוף כשלוש שנים ומחצה**. בתקופה זו, בה רובץ התיק הפלילי על כתפי הנאשם, מבלי שנעשה דבר לקידום ההליך הפלילי, יש מעין ענישה למפרע. לו היה מוגש כתב האישום תוך פרק זמן קצר וסביר, לאחר סיום החקירה, היה הנאשם מסיים לרצות את עונשו, כל עונש, זה מכבר, והיה שקוע עמוק בשיקום חייו. במקום זאת, הגלגל סב לאחור, ולאחר שהנאשם החל לשקם את חייו, הוא נדרש ליתן הדין על מעשים שבוצעו בשנת 2011 ונחשפו כבר אז, וכאמור, מבלי שבא לשיהיו הסבר כלשהו. הגורם **השני** הנו העונש המתון מאוד (במסגרת הסדר טעון) שנגזר על יתר המעורבים כמפורט לעיל, **והשלישי** קשור בגורם הראשון - עלייתו של הנאשם על מסלול שיקום של ממש. כל אלה מטים הכף לאפשרות קבלת המלצת שירות המבחן.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופת 6 חודשים. במידה שהנאשם ימצא מתאים, ירוצה העונש בעבודות שירות.

ב. קנס כספי בסך 20,000 ש"ח או שני חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 1/10/17.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ נאשם 1 ונאשם 1 בעצמו.

רפי כרמל, שופט